

2 grudnia. O. Jacek Salij OP komentuje Ewangelię

(Iz 2, 1-5) Widzenie Izajasza, syna Amosa, dotyczące Judy i Jerozolimy: Stanie się na końcu czasów, że góra świątyni Pańskiej stać będzie mocno na szczycie gór i wystrzeli ponad pagórki. Wszystkie narody do niej popłyną, mnogie ludy pójdą i rzekną: «Chodźcie, wstąpmy na górę Pańską, do świątyni Boga Jakuba! Niech nas nauczycy dróg swoich, byśmy kroczyli Jego ścieżkami. Bo Prawo pochodzi z Syjonu i słowo Pańskie – z Jeruzalem». On będzie rozjemcą pomiędzy ludami i sędzią dla licznych narodów. Wtedy swe miecze przekują na lemieszce, a swoje włócznie na sierpy. Naród przeciw narodowi nie podniesie miecza, nie będą się więcej zaprawiać do wojny. Chodźcie, domu Jakuba, postępujmy w światłości Pańskiej!

(Iz 2, 1-5)

Widzenie Izajasza, syna Amosa, dotyczące Judy i Jerozolimy: Stanie się na końcu czasów, że góra świątyni Pańskiej stać będzie mocno na szczycie gór i wystrzeli ponad pagórki. Wszystkie narody do niej popłyną, mnogie ludy pójdą i rzekną: «Chodźcie, wstąpmy na górę Pańską, do świątyni Boga Jakuba! Niech nas nauczycy dróg swoich, byśmy kroczyli Jego ścieżkami. Bo Prawo pochodzi z Syjonu i słowo Pańskie – z Jeruzalem». On będzie rozjemcą pomiędzy ludami i sędzią dla licznych narodów. Wtedy swe miecze przekują na lemieszce, a swoje włócznie na sierpy.

Naród przeciw narodowi nie podniesie miecza, nie będą się więcej zaprawiać do wojny. Chodźcie, domu Jakuba, postępujmy w światłości Pańskiej!

(Ps 122 (121), 1b-2. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: por. 1bc))

Idźmy z radością na spotkanie Pana

Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano:

«Pójdziemy do domu Pana».

Już stoją nasze stopy

w twoich bramach, Jeruzalem.

Idźmy z radością na spotkanie Pana

Do niego wstępują pokolenia Pańskie,
aby zgodnie z prawem Izraela wielbić imię Pana.

Tam ustawiono trony sędziowskie,
trony domu Dawida.

Idźmy z radością na spotkanie Pana

Proście o pokój dla Jeruzalem:
Niech żyją w pokoju, którzy cię miłują.
Niech pokój panuje w twych murach,
a pomysłność w twoich pałacach.

Idźmy z radością na spotkanie Pana

Ze względu na moich braci i przyjaciół
będę wołał: «Pokój z tobą!»
Ze względu na dom Pana, Boga naszego,
modłę się o dobro dla ciebie.

Idźmy z radością na spotkanie Pana

Aklamacja:

Panie, Boże nasz, przyjdź, aby nas uwolnić,
okaż swoje oblicze, a będziemy zbawieni.

(Mt 8, 5-11)

Gdy Jezus wszedł do Kafarnaum, zwrócił się do Niego setnik i prosił Go, mówiąc: «Panie, sługa mój leży w domu sparaliżowany i bardzo cierpi». Rzekł mu Jezus: «Przyjdę i uzdrowię go».

Lecz setnik odpowiedział: «Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł pod dach mój, ale powiedz tylko słowo, a mój sługa odzyska zdrowie. Bo i ja, choć podlegam władzy, mam pod sobą żołnierzy. Mówię temu: „idź!” – a idzie; drugiemu: „Przyjdź!” – a przychodzi; a słudze: „zrób to!” – a robi».

Gdy Jezus to usłyszał, zadziwił się i rzekł do tych, którzy szli za Nim: «Zaprawdę, powiadam wam: U nikogo w Izraelu nie znalazłem tak wielkiej wiary. Lecz powiadam wam: Wielu przyjdzie ze Wschodu i z Zachodu i zasiądą do stołu z Abrahamem, Izaakiem i Jakubem w królestwie niebieskim».

Komentarz:

Gdy wszedł do Kafarnaum, zwrócił się do Niego setnik i prosił Go, mówiąc: „Panie, sługa mój leży w domu sparaliżowany i bardzo cierpi”. Rzekł mu Jezus: „Przyjdę i uzdrowię go”.

Nawet z perspektywy czysto ludzkiej setnik jest człowiekiem, który wzbudza sympatię. Na pewno nie każdy oficer rzymski tak przejmował się zdrowiem swojego sługi. Ale bo też właściwie realizowana miłość bliźniego stanowi świetne przygotowanie do łaski wiary. Setnik wojsk

okupacyjnych, poganin, okazał się człowiekiem zdolnym do wiary tak gorącej, że sam Syn Boży tę jego wiarę podziwiał: „Zaprawdę powiadam wam: U nikogo w Izraelu nie znalazłem tak wielkiej wiary”.

Setnik nie jest jedynym poganinem, o którego wierze Ewangelie świadczą z najwyższym uznaniem. Wiara kobiety kananejskiej przetrwała nawet mocną próbę, jakiej poddał ją Chrystus Pan. Z kolei Samarytanin okazał się jednym z dziesięciu uzdrowionych trędowatych, który wrócił do Jezusa jako człowiek wierzący. Wszyscy pamiętamy o Samarytance, którą Pan Jezus spotkał przy studni, kobietę raczej lekkomyślną, która uwierzyła w Niego, a nawet zaczęła Go głosić swoim rodakom.

Wszyscy ci poganie są w Ewangelii postaciami ogromnie wierzącymi, bo stanowią jakby żywą i osobną zapowiedź, że Chrystus Pan dokona na krzyżu odkupienia całej ludzkości i odtąd ludzie z wszystkich narodów będą wezwani do tego, żeby wejść do ludu Bożego jako pełnoprawni jego członkowie.

Dziś postać setnika niech przypomina nam, że również ludzie nie pochodzący z rodzin chrześcijańskich są wezwani do wiary i oby Bóg sprawił, żeby w swojej wierze prześcignęli nas, którzy chrześcijanami jesteśmy od dziecka.

o. Jacek Salij OP